

Spm. nr. S 253

18) Til statsministeren af:

Kent Kirk (KF):

»Er statsministeren enig i Kommissionens vurdering af, at de franske atomprøvesprængninger i Stillehavet både på kort og lang sigt ikke er af særlig farlig karakter, og at de ikke udgør en sundhedsfare for den polynesiske befolkning?«

Skriftlig begrundelse

Kommissionsformand Jacques Santer har meddelt, at strålingen fra de franske atomprøvesprængninger kun udgør en totusindedel af det maksimalt tilladte, og selv i det værst tænkelige tilfælde med et totalt udslip fra samtlige forsøg ville strålingen ikke komme over grænsen.

Kent Kirk (KF):

I sommerens løb har der jo været mange forskelligartede reaktioner på de franske atomprøvesprængninger. Man kan vel sige, at en af de mere konstruktive og målrettede reaktioner kom fra Europa-Kommissionen, der jo sagde, at den med Euratom-traktaten i hånden ville undersøge konsekvenserne af de franske atomprøvesprængninger.

Nu har Kommissionen så vurderet, om atomprøvesprængningerne rummer særlige risici, og den har også i henhold til art. 30 i traktaten vurderet de sundhedsmæssige aspekter afledt af prøvesprængningerne. En enig Kommission er kommet til den vurdering, at der hverken på kort eller lang sigt er nogen særlig risiko af farlig karakter ved atomprøvesprængningerne, og at de ikke udgør en sundhedsfare for den polynesiske befolkning. Derudover har kommissionsformanden meddelt, at strålingen fra de franske atomprøvesprængninger kun udgør en totusindedel af det maksimalt tilladte, og at selv i det værst tænkelige tilfælde med et totalt udslip fra samtlige forsøg ville strålingerne ikke komme over grænsen.

Jeg synes, det er nogle interessante konklusioner, Kommissionen er kommet til, og jeg mener, at det vil være værdifuldt for den debat, vi også har haft i Danmark, at høre, hvad statsministeren mener om Kommissionens konklusioner på det her område.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Kommissionen traf den 23. oktober beslutning i sagen om anvendelse af Euratom-traktaten i relation til de franske atomprøvesprængninger.

Kommissionens formand redegjorde for beslutningen i Europa-Parlamentet den 24. oktober 1995, og udenrigsministeren redegjorde i spørgetiden onsdag den 25. oktober for regeringens holdning. Kommissionen har indhentet de oplysninger og foretaget den analyse, som Euratom-traktaten kræver. Regeringen har ikke selvstændigt vurderet oplysninger om de franske atomprøvesprængninger, idet det er Kommissionens opgave i henhold til Euratom-traktaten.

Kent Kirk (KF):

Jeg siger tak for svaret fra statsministeren. Jeg må forstå statsministeren sådan – og ligeledes det, som udenrigsministeren har sagt tidligere i spørgetiden – at regeringen ser Kommissionens vurdering af atomprøvesprængningerne som værende saglig, at man ikke længere kan føre en diskussion på baggrund af de miljømæssige og sundhedsmæssige aspekter, at det, der alene står tilbage, er en politiske vurdering af, om atomprøvesprængninger er hensigtsmæssige, og at man vil arbejde på at få dem stoppet.

Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om statsministeren så ikke mener, at man bedst når det mål ved en almindelig, saglig politisk dialog med de franske myndigheder og med vores partnere i EU, således at vi ad den vej også får franskmændene til forhåbentlig at begrænse atomprøvesprængningerne mere, end de indtil nu har været parat til.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg er en del rystet over statsministerens svar. Statsministeren har nærmest godkendt Europa-Kommissionens misligholdelse af traktaten, og det er efterhånden meget vanskeligt at høre de danske protester imod de franske atomprøvesprængninger.

Jeg vil godt spørge, om den linje, denne manglende protest, skyldes hensynet til hr. Uffe Ellemann-Jensens kandidatur som NATO-generalsekretær. Og jeg vil gerne spørge, om regeringen opretholder dette kandidatur, og om man på den baggrund kan forvente, at regeringens nedtoning af protesterne vil fortsætte, og om det er årsagen til, at statsministeren svarer hr. Kent Kirk, som han gør i dag. Det er en ren kapitulation over for Kommissionen og en ren